

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

“Ο άνθρωπος έχει την ανάγκη να ονειρεύεται”

Ο συγγραφέας γιορτάζει τα **30 ΧΡΟΝΙΑ** του στο χώρο του βιβλίου και προσφέρει **ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΔΩΡΑ**

ΣΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

Με γραφή ποιητική, λυρική, αισιόδοξη, ο Μάνος Κοντολέων έχει μοναδική ικανότητα να επικοινωνεί με τους μικρούς, αλλά και τους ενήλικες αναγνώστες του. Συγγραφέας βιβλίων για παιδιά, αλλά και μυθιστορημάτων, έχει τιμηθεί και με το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορηματος, καθώς και με πολλά άλλα βραβεία και διακρίσεις, ενώ τα βιβλία του έχουν ταξιδέψει και στο εξωτερικό. Άρα έχει κάθε λόγο να γιορτάζει φέτος. Κλείνει τα τριάντα χρόνια του στο χώρο του βιβλίου και διατηρεί την ίδια νεανική φρεσκάδα στη γραφή, το ίδιο σφρίγος στη διήγησή του. Κι όταν καλείται να κάνει απολογισμό, με αφορμή αυτή την επέτειο, εκείνος προτιμά να κοιτάξει μπροστά...

«Τριάντα χρόνια είναι στ' αλήθεια μεγάλο διάστημα. Μια ζωή... Αν το δεχόμουν όμως, θα έμοιαζε πως έκλεισε ο κύκλος της συγγραφικής μου πορείας. Αντιθέτως, δεν αισθάνομαι έτσι. Νιώθω πως έκλεισα μια περίοδο της ζωής μου ως συγγραφέας, αλλά αρχίζω μια νέα. Μέσα στο 2009 συμπλήρωσα 30 χρόνια συγγραφής με την κυκλοφορία τριών νέων βιβλίων – του μυθιστορηματος *Λεβάντα της Ατκινσον* (εκδ. Πατάκης), του παιδικού διηγήματος *Ελίσα ή Παπαρούνα* (εκδ. Άγκυρα) και των παραμυθιών *Πολύτιμα δώρα* (εκδ. Πατάκης) –, αλλά παράλληλα τελειώσα και ένα νέο μυθιστόρημα με τίτλο *Ανίσχυρος*

άγγελος, με το οποίο ξεκίνησε τη δεύτερη τριανταετία... Και να σας πω κάτι: Μην γελάσετε όμως!... Λοιπόν, μετά από τριάντα χρόνια θα είμαι 93 ετών... Εφικτός στόχος!»

Ποια είναι τα «πολύτιμα δώρα» που προσφέρετε μέσα από το ομώνυμο βιβλίο σας;

Το βιβλίο αυτό είναι κάτι σαν δώρο στους αναγνώστες μου, αυτούς που τριάντα χρόνια με συντροφεύουν και αυτούς που με γνωρίσαν εφέτος. Πρόκειται για τρία παραμύθια – ή φανταστικά διηγήματα – που απευθύνονται τόσο σε μικρούς όσο και σε μεγάλους. Με το καθένα από αυτά προσπαθώ να συνδυάσω ένα μεγάλο συναίσθημα με μια πολύτιμη πέτρα. Τη γονική αγάπη με διαμάντια, τη χαρά της δημιουργίας με μαργαριτάρια, τον έρωτα με σμαράγδια. Μπορεί ακόμα να διαβαστούν τα τρία αυτά κείμενα και ως ένα είδος αυτοβιογραφίας – αυτά που μου έδωσαν οι γονείς μου είναι τα διαμάντια, όσα εγώ μόνος μου κατάφερα είναι τα μαργαριτάρια, όλα όσα προσφέρω σε εκείνους που με αγαπούν και αγαπώ είναι τα σμαράγδια. Στόχος μου ήταν να

μιλήσω για διαχρονικές αξίες και να αφηγηθώ τις ιστορίες μου, έτσι που να ενωνονται οι διαφορετικές ηλικίες των αναγνωστών μου.

Πώς κερδίζετε το σημερινό σύγχρονο μικρό αναγνώστη του Διαδικτύου και της τεχνολογίας;

Ο άνθρωπος έχει την ανάγκη να ονειρεύεται και να φαντάζεται. Ένας μαγικός τρόπος για να το πετυχαίνει είναι η λογοτεχνία, μέσα από την οποία ανακαλύπτει τον εαυτό του και τους άλλους. Η τεχνολογία ασφαλώς και προχωρά, αλλά δεν μπορεί να αντικαταστήσει μίτη το όνειρο μήτε τη φαντασία. Μπορεί να μην είμαι ιδιαίτερα αισιόδοξος για το μέλλον του βιβλίου, αλλά πιστεύω πως πάντα θα υπάρχουν – άσχετα αν η μορφή του θα είναι όπως τη γνωρίζουμε τώρα ή θα έχει πάρει άλλο σχήμα ή θα φτιάχεται από άλλο υλικό. Το περιεχόμενο πάντα το ίδιο θα είναι – λέξεις που θα περιγράφουν όνειρα και φοβούς, ελπίδες και έρωτες...

Έχετε γράψει πολλή βιβλία για παιδιά, αββή και για ενήλικες και για εφηβούς. Υπάρχει καθοδική γραφή για όβες τις ηλικίες ή προσαρμόζετε τον τρόπο που γράφτε;

Η γραφή προσαρμόζεται. Όχι ο συγγραφέας. Είτε γράφω για παιδιά ή για ενήλικες, παραμύθι, διήγημα ή μυθιστόρημα, πάντα ο ίδιος παραμένω. Πάντα είμαι ο Μάνος Κοντολέων που θέλει να εκφράσει την αλήθεια του και άλλοτε να τη μοιραστεί με έναν συνομηλικό του κι άλλοτε με άτομο που έχει πιο μικρή ηλικία, κάποια απ' αυτές που σε προηγούμενα χρόνια είχα κι εγώ.

Τι θέλτε να πετύχετε κάθε φορά που γράφτε ένα παιδικό βιβλίο;

Ότι και όταν γράφω ένα βιβλίο για μεγάλους. Την επικοινωνία. Εμφανίζονται πολλοί πώς γίνεται ο ίδιος συγγραφέας να γράφει τόσο διαφορετικά, με αφορμή την ηλικία των αναγνωστών στους οποίους απευθύνεται. Υπήρξαμε ολοι παιδιά και εφηβί. Φτάνει να θελήσουμε να συνομιλήσουμε με τους τότε εαυτούς μας και να... επικοινωνούμε με ένα σημερινό παιδί ή εφηβό. Είναι πολύ απλό. Αρκεί να έχεις το θάρρος να επιστρέφεις σε ηλικίες που ηξέρες και να μην φοβόσαι τα όνειρα. ■

Photo: Anis Choukman